

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

20-09-2021

poslom — neposredno
u primj. prilogu
pristojba

Broj: Revt 566/2016-3

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, dr. sc. Ante Perkušića člana vijeća i suca izvijestitelja, Renate Šantek članice vijeća, Željka Šarića člana vijeća i Željka Pajalića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Puleka iz Zagreba, Strojarska 2, OIB: 94704036453, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Petric, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Stečajna masa Alfa kompjuter d.o.o. Zagreb, OIB: 95210380482, kojeg zastupa punomoćnik Igor Sieber, odvjetnik u Zagrebu, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1481/15-2 od 14. lipnja 2016., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1949/13 od 29. listopada 2014., u sjednici održanoj 16. lipnja 2021.,

riješio je:

P-1519/2021.

I. Prihvaća se revizija tuženika i ukida presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1481/15-2 od 14. lipnja 2016. i presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1949/13 od 29. listopada 2014. u dijelu pod toč. I. i III. izreke te se u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima parničnog postupka koji su nastali u povodu izjavljene revizije odlučit će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom odlukom suđeno je:

„I. Utvrđuje se postojanje tražbine tužitelja Josipa Puleka, Zagreb, Strojarska 2 prema tuženiku ALFA KOMPJUTER d.o.o. u stečaju, Zagreb, Hvarska 1a, drugog višeg isplatnog reda, na ime udjela u dobiti tuženika za razdoblje 1997. do 2009. godine u ukupnom iznosu od 4.561.666,01 kn.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji glasi:

"Utvrđuje se postojanje tražbine tužitelja Josipa Puleka, Zagreb, Strojarska 2 prema tuženiku ALFA KOMPJUTER d.o.o. u stečaju, Zagreb, Hvarska 1a, drugog višeg isplatnog reda, na ime udjela u dobiti tuženika za razdoblje 1997. do 2009. godine u iznosu od 845.500,97 kn.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 251.266,26 kn u roku od 8 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova za iznos od 496.312,49 kn, kao neosnovan.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova kao neosnovan."

2. Drugostupanjskom presudom suđeno je:

„Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1949/13 od 29. listopada 2014. u točkama I. i III. njezine izreke.“

3. Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnio tuženik zbog bitne povrede parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se nižestupanjske odluke preinače, podredno ukinu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. U odgovoru na reviziju tužitelj osporava istaknute navode tuženika, s prijedlogom da se revizija odbije kao neosnovana, uz naknadu troška odgovora na reviziju.

5. Revizija je osnovana.

6. Prema odredbi čl. 392.a st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP), u povodu revizije iz st. 382. st. 1. ZPP-a revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

7. Ispitujući pobijanu odluku zbog revizijskog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka sud je utvrdio da u istoj nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, budući pobijana odluka nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Naime, suprotno tvrdnji tuženika, izreka odluke je potpuno razumljiva, ne proturječi sama sebi niti razlozima presude, a odluka sadrži jasne razloge o odlučnim činjenicama koji međusobno nisu u proturječju, a niti postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude i rješenja navodi u sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

7.1. Nadalje, nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 9. ZPP-a jer prihvaćanjem tužbenog zahtjeva tužitelja u ovom predmetu nije odlučeno o zahtjevu o kojem je prethodno pravomoćno odlučeno. To

stoga što se u ovom postupku odlučivalo o postojanju tražbine po osnovi udjela u dobiti tuženika, dok je u postupku P-2841/06 odlučeno o isplati razlike naknade tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja u društvu tuženika.

8. Međutim, razmatranjem pobijane odluke ovaj sud ocjenjuje da je ostvaren revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava iz čl. 385. ZPP-a.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem postojanja tražbine prijavljene u stečajnom postupku koji se vodio nad tuženikom u iznosu od 5.407.166,98 kuna kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, po osnovi udjela u dobiti tuženika za razdoblje od 1997. do 2009. s pripadajućim zateznim kamatama.

10. Prvostupanjski sud je, pozivom na odredbe čl. 421. st. 2. i 3. te čl. 406. st. 1. i 2. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“, broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12 i 68/13 - dalje: ZTD) djelomično prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja na temelju sljedećih utvrđenja i zaključaka:

- da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-223/09 od 5. veljače 2010. u kojem postupku je tužitelj prijavio svoju tražbinu (zahtjev za isplatu dobiti) i ona je osporena,

- da je Odlukom Skupštine tuženika od 29. listopada 1998. (dalje: Odluka) tužitelj kao imatelj jednog poslovnog udjela u društvu koji predstavlja 25% temeljnog kapitala društva isključen iz društva,

- da je Odlukom utvrđeno da će se tužitelju na ime isključenja isplatiti iznos od 619.885,00 kuna,

- da je u postupku Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2841/06 pravomoćno utvrđeno da isplaćeni iznos od 619.885,00 kuna na temelju Odluke ne predstavlja u cijelosti naknadu tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja, već je tuženik na ime naknade poslovnog udjela zbog isključenja tužitelja iz društva dužan platiti tužitelju i daljnji iznos od 616.225,61 kuna,

- da isplatom naknade u visini određenoj Odlukom tužitelju nije u cijelosti isplaćena naknada propisana odredbom čl. 421. st. 2. ZTD-a jer je ista bila znatno manja od tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja,

- da tužitelju nije prestalo članstvo u društvu tuženika jer do isključenja dolazi tek kada članu bude isplaćena naknada tržišne vrijednosti njegovog poslovnog udjela,

- da do tog trenutka može ostvarivati sva prava koja proizlaze iz članstva, a to uključuje i pravo na isplatu dobiti,

- da tuženik tijekom postupka niti tvrdi niti dokazuje da bi isplata dobiti članovima bila isključena,

- da postoji potraživanje tužitelja po osnovi isplate dobiti za razdoblje od 1997. do 2001. i 2004. do 2008., u iznosu glavnice od 248.196,27 kuna za 1997., 190.495,25 kuna za 1998., 233.328,92 kuna za 1999., 233.083,35 kuna za 2000., 279.623,73 kuna za 2001., 75.223,75 kuna za 2004., 75.318,00 kuna za 2005., 78.830,50 kuna za 2006., 374.714,00 kuna za 2007. i 698.663,75 kuna za 2008., odnosno ukupno 2.487.477,52 kuna,

- da tužitelju pripadaju i zatezne kamate na iznos neisplaćene dobiti za razdoblje od dospijea do dana otvaranja stečajnog postupka (5. veljače 2010.) sukladno odredbi čl. 277. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 - dalje: ZOO),

- da iz računa dobiti i gubitka i bilanci u spisu proizlazi da su ista donesena u travnju i ožujku za prethodnu godinu pa je potraživanje tužitelja dospjelo najkasnije 1. svibnja za prethodnu godinu,

- da između stranaka nije sporan tužiteljev obračun zateznih kamata na glavicu za razdoblje od dospijea do otvaranja stečajnog postupka, odnosno visina obračunatih zateznih kamata,

- da tužitelju pripadaju zatezne kamate koje na iznos glavnice neisplaćene dobiti za 1997. iznose 463.831,17 kuna, na neisplaćenu dobit za 1998. 321.709,93 kuna, na neisplaćenu dobit za 1999. 352.048,56 kuna, na neisplaćenu dobit za 2000. 323.708,05 kuna, na neisplaćenu dobit za 2001. 321.234,01 kuna, na neisplaćenu dobit za 2004. 52.190,84 kuna, na neisplaćenu dobit za 2005. 40.958,54 kuna, na neisplaćenu dobit za 2006. 31.044,09 kuna, na neisplaćenu dobit za 2007. 92.607,39 kuna i na neisplaćenu dobit za 2008. 74.855,91 kuna, odnosno sveukupno 2.074.188,49 kuna,

- da ukupno potraživanje tužitelja po osnovi glavnice i zateznih kamata iznosi 4.561.666,01 kuna,

- da je neosnovan tuženikov prigovor presuđene stvari jer je u postupku P-2841/06 predmet spora bio zahtjev tužitelja prema tuženiku za isplatu naknade za poslovni udio za isključenje iz društva tuženika i da predmet tog spora nije bio zahtjev tužitelja za isplatu udjela u dobiti,

- da potraživanje po osnovi isplate dobiti zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina iz čl. 371. ZOO-a,

- da je tužitelj podnio tužbu 18. prosinca 2002. i u tužbi je potraživao isplatu dobiti za razdoblje od 1997. do 2001. s dospijecom najstarijeg potraživanja 1. svibnja 1998. pa u tom dijelu nije nastupila zastara jer je tužba podnesena prije proteka općeg zastarnog roka,

- da je podneskom od 8. srpnja 2009. tužitelj postavio i zahtjev za isplatu dobiti za razdoblje od 2002. do 2008. s dospijecom potraživanja 1. svibnja za dobit prethodne godine,

- da je tuženikov prigovor zastare djelomično osnovan jer je za potraživanje po osnovi isplate dobiti za 2002. s dospeljećem 1. svibnja 2003. u iznosu od 318.614,00 kuna i za 2003. s dospeljećem 1. svibnja 2004. u iznosu od 114.028,00 kuna s pripadajućim zateznim kamatama nastupila zastara jer je prije isticanja tužbenog zahtjeva u tom dijelu (8. srpnja 2009.) protekao opći zastarni rok od 5 godina, dok u odnosu na potraživanje po osnovi udjela u dobiti za razdoblje od 2004. do 2008. nije nastupila zastara.

11. Drugostupanjski sud potvrdio je prvostupanjsku presudu prihvativši činjenična utvrđenja i razloge prvostupanjskog suda.

12. Najprije valja reći kako je odredbom čl. 421. st. 2. ZTD-a određeno da član koji istupi iz društva i član koji je iz društva isključen imaju pravo da im se nadoknadi tržišna vrijednost njihova poslovnoga udjela kakva je bila u vrijeme istupanja. Prema odredbi čl. 421. st. 3. ZTD-a članstvo u društvu člana koji je istupio iz društva i člana koji je iz njega isključen prestaje kada im se isplati naknada iz stavka 2. toga članka. Sukladno tim odredbama, nakon što društvo donese odluku o isključenju, dužno je članu društva isplatiti naknadu tržišne vrijednosti poslovnog udjela u vrijeme isključenja jer tek isplatom naknade prestaje članstvo u društvu.

Shodno navedenom, pravne posljedice isključenja iz društva ne nastupaju brisanjem članstva iz knjige poslovnih udjela odnosno brisanjem svojstva člana društva u trgovačkom registru (kako to smatra tuženik), budući da suprotno proizlazi upravo iz odredbe čl. 421. st. 3. ZTD-a (tako i Revt-161/03-2 od 20. srpnja 2005.).

Ovdje valja istaknuti kako je postupku Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2841/06 pravomoćno utvrđeno da isplaćeni iznos od 619.885,00 kuna na temelju Odluke ne predstavlja u cijelosti naknadu tržišne vrijednosti poslovnog udjela tužitelja, već je tuženik na ime naknade poslovnog udjela zbog isključenja tužitelja iz društva dužan platiti tužitelju i daljnji iznos od 616.225,61 kuna. U tom postupku je tuženik protiv drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda Republike poslovni broj P-2841/06 od 4. listopada 2007. podnio reviziju koju je ovaj sud presudom Revt-239/14-3 od 7. srpnja 2020. odbio kao neosnovanu.

13. Nadalje, prema odredbi čl. 406. ZTD-a članovi društva, sve dok društvo postoji imaju pravo tražiti da im se isplati godišnja dobit i zadržana dobit iz ranijih godina, ako isplata dobiti nije isključena zakonom, društvenim ugovorom ili odlukom članova društva (st. 1.). Dobit se dijeli članovima društva, ako nema drugačije odredbe u društvenom ugovoru, u omjeru njihovih uplaćenih temeljnih uloga (st. 2.). Međutim, ova odredba ZTD-a nije materijalno pravni propis na temelju kojeg članovi društva imaju pravo i ostvariti isplatu dobiti.

13.1. Shodno odredbi čl. 441. ZTD-a o pitanjima određenim društvenim ugovorom, a osobito o financijskim izvješćima društva, upotrebi ostvarene dobiti i pokrivanju gubitaka, odlučuje skupština društva. Prema tome, članovi društva s ograničenom odgovornošću imaju pravo na isplatu dobiti, ali ukoliko je tako odlučila skupština društva.

13.2. S obzirom da navedeno nije u postupku raspravljeno i ocijenjeno, to je činjenično stanje relevantno za odluku o predmetu spora ostalo nepotpuno utvrđeno i ne postoje uvjeti za preinačenje presude pa je primjenom odredbe čl. 395. st. 2. ZPP-a valjalo prihvatiti reviziju, ukinuti nižestupanjske presude i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

14. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbi čl. 395. st. 2. ZPP-a odlučiti kao pod toč. I. izreke ovog rješenja.

15. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će raspraviti sva sporna pitanja ukazana ovim rješenjem (čl. 394. a. ZPP-a) te ocjenom provedenih dokaza, kao i relevantnih revizijskih navoda tuženika, ponovno odlučiti o tužbenom zahtjevu tužitelja, nakon čega će biti u mogućnosti donijeti novu i zakonitu presudu.

16. Kako odluka o trošku postupka ovisi o konačnom rješenju spora, valjalo je ukinuti i odluku o parničnom trošku te predmet i u tome dijelu vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Za konačnu odluku ostavljaju se i troškovi podnesene revizije (čl. 166. st. 3. ZPP-a).

Zagreb, 16. lipnja 2021.

Predsjednik vijeća
Željko Glušić

Dokument je elektronički potpisan:
ŽELJKO GLUŠIĆ

Vrijeme potpisivanja:
17-09-2021
10:51:43

DN:
C=HR
O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523230353939363335323638
L=ZAGREB
S=GLUŠIĆ
G=ŽELJKO
CN=ŽELJKO GLUŠIĆ

Broj zapisa: **eb2fd-6e850**

Kontrolni broj: **06a54-7ac14-da8ef**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ŽELJKO GLUŠIĆ, L=ZAGREB, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.